

Zeilen in het Caribisch gebied tussen de Bovenwindse Eilanden ...

„Hey man, this is sailor’s paradise, you know ...“

Iles les Saintes, Guadeloupe. Foto Tobias Störkle

Ons vaargebied, de Bovenwindse eilanden oftewel de Kleine Antillen liggen allemaal onder elkaar alsof het een gebogen parelketting is. Van Grenada in het zuiden tot de Britse Maagdeneilanden (BVI's) in het noord-westen, in totaal uitgespreid over 600 zee mijlen, ca 1000 km.

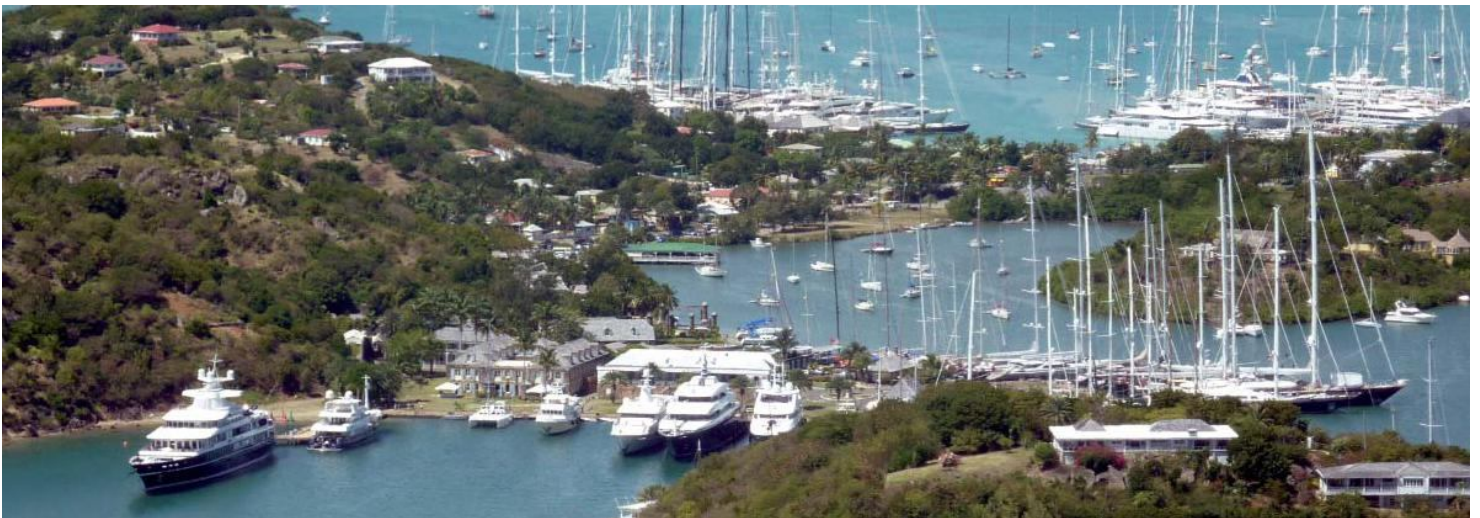
De diverse, veelal vulkanische eilanden, het tropische klimaat, de bloeiende natuur en de bijna altijd aanwezige noordoostelijke passaatwind maken deze eilanden tot het vaargebied bij uitstek. Nergens anders ter wereld vindt men zulke consistente windomstandigheden in combinatie met zo'n indrukwekkende en gevarieerde tropische natuur. De meeste eilanden leefden vroeger van de oogst van suikerriet. Nadat de suikerprijzen fors gedaald waren, is op de meeste plaatsen het toerisme de belangrijkste bron van inkomsten geworden, echter:

- veel kleine staatjes met soms minder dan 75.000 inwoners zijn niet echt economisch levensvatbaar en daardoor afhankelijk van hulp van buitenaf.
- op veel eilanden is de armoede groot, vandaar dat er veel corruptie, alcohol en drugsgebruik

voorkomt. Ook bijna alle „betere“ producten moeten ingevoerd worden, vandaar dat het prijsniveau vaak vrij hoog is.

Dit wordt echter ruimschoots goedgemaakt door de altijd vriendelijke mensen en de relaxte muziek die je overal hoort. Men heeft niet veel nodig om te leven en al zeer zeker niet om gelukkig te zijn.

„Hey man, slow down, you're in the Caribbean!“.

Antigua, English Harbour Nelsons Dockyard

Het klimaat

De temperaturen liggen in december en januari tussen de 22 en 30 graden. Het water is in de winter ongeveer 24 graden. In februari, maart en april wordt het iedere maand een graadje warmer. Het regent, afhankelijk van de ligging van het eiland, bijna dagelijks, soms zelfs meerdere malen per dag. Meestal zijn dit echter korte tropische regenbuien en een paar minuten later schijnt de zon alweer ...

Orkanen

We zeilen alleen buiten het orkaanseizoen (van juli tot oktober) in het Caribisch gebied.

Betaalmiddelen

Op Antigua en St. Lucia wordt er betaald met de East Caribbean Dollar (EC \$). Op de franse eilanden (St. Maarten, St. Barth, Martinique en Guadeloupe) is de Euro het betaalmiddel. US-Dollars worden echter op alle eilanden geaccepteerd. Aan te bevelen zijn een creditcard, met als voorkeur Visa. Het voordeligst is om direct bij aankomst op de luchthaven geld te pinnen.

Passaatwind, golven en de daarbij behorende keus voor een bepaalde route

In het zuiden bij St. Lucia en de Grenadines komt de wind meestal uit het oosten, daarom wordt er vaak gezeild in de lufte van de eilanden naar het noorden of naar het zuiden. In het noorden bij de Britse Maagdeneilanden, St. Maarten, Antigua wordt er meer noordoostelijk gezeild. Af en toe draait de passaatwind naar het noorden, waardoor zeilen een stuk moeilijker wordt. Normaal gesproken waait de passaatwind 4 tot 6 knopen, een ideale wind voor de schepen. Tussen de verschillende eilanden (de overtocht kan afhankelijk van weer en wind soms tot 8 uur oplopen) ontstaan er bij een sterke passaatwind hoge Atlantische golven. Echter is het meestal vrij rustig rondom en in de beschutte baaien van de kleine eilanden ...

Vandaar dat een goede, aan het weer aangepaste route planning zeer belangrijk is. Vaak kan men beter van baai naar baai zeilen en alleen kleine afstanden afleggen in plaats van de grote afstanden zoals beschreven in het reisschema. Bij goed weer zijn deze afstanden echter goed te doen en ook zeer lonend.

Natuur ervaring

Het Caribisch gebied heeft een geweldige natuur, zowel aan land als onder water. Zo tref je hier schildpadden, dolfijnen en walvissen aan. Vaak wordt er vanaf het schip gevist tijdens het zeilen en vangen we barracuda's, goudmakrelen, tonijn en nog veel meer onder begeleiding van fregatvogels, meeuwen en pelikanen. Aan land kun je o. a. kolibries en papegaaien bewonderen. Maar vaak zijn het toch de soms eindeloze stranden waar we naar uitkijken zoals bijvoorbeeld het 25 km lange strand op Barbuda ...

In de vele baaien en koraalriffen voor de kust van de eilanden kun je snorkelen, dit is echter altijd afhankelijk van de golven. De tropische plantengroei, bijvoorbeeld op Dominica, de torenhoge vulkanen en de waterval-len, in tegenstelling tot de vlakke koraaleilanden zoals de Grenadines en Barbuda, evenals het water, dat ver-andert, afhankelijk van de diepte, van diep blauw naar zuiver turkoois, maakt het Caribisch gebied zo uniek, en al helemaal met een zeiljacht ...

En omdat we meestal voor anker gaan in baaien zitten we bijna altijd middenin deze geweldige natuur ...

Land en mensen

Er zijn vele historische forten en de koloniale architectuur is zeer pittoresk, maar je kunt het Caribisch gebied niet met Zuid-Europa vergelijken, er heerst teveel armoede en verval. Zo kun je er wel shoppen, al is dat afgezien van de toeristische winkels niet echt spectaculair, behalve op de „luxe“ eilanden St. Barth, St. Maarten, de Britse Maagdeneilanden of de overige Franstalige eilanden. Restaurants bieden vooral de creoolse keuken met de vele verschillende stoofschotels en de favoriete barbecue op straat, die het echt waard zijn om te ontdekken. Voor-al de bloed-worst blijkt een avoriet te zijn voor de meeste toeristen!

Rum: Deze is er in vele variaties. Indien u een distilleerderij bezoekt dan zult u ervan verstand staan hoe goed deze drank is (zoals whisky). Natuurlijk moet je in het Caribisch gebied op z'n minst de „Pain Killer“, „Plunter's Punch“ of de „Pina Colada“ geproeft hebben. Maar ook de talloze rumpunchen, die klaargemaakt worden met vruchten en specerijen (vanille, kruiden zoals peper) mogen niet ontbreken in het lijstje van bo-venstaande dranken ...

Muziek: De muziek van Bob Marley maar ook andere muzikanten hoor je overal op straat in de lokale pubs. Hoe kleiner de bar hoe groter de geluidsinstallatie die zelfs meestal pas na middernacht op z'n hardst gezet wordt. Maar er zijn ook genoeg rustige plekjes waar het genieten is van de rust en die alleen te bereiken zijn met een jacht.

Veiligheid

Omdat de eilanden bijna allemaal klein zijn en iedereen elkaar kent is de criminaliteit ondanks de sociale problemen zeer gering, behalve indien men in de grotere steden zoals Point à Pitre op Guadeloupe en Fort de France op Martinique komt. Hier kun je het beste niet 's nachts maar zeer zeker niet alleen onderweg zijn! In het algemeen geldt echter: Laat uw spullen van waarde thuis en let op uw tas.

Piraterij is in dit deel van het Caribisch gebied al helemaal niet aan orde.

Muggen: Aan land en in de buurt van water kunnen er meestal bij schemering bijtende zandvlooien en soms muggen voorkomen. Malaria en gele koorts komen niet meer voor, het beste is om contact op te nemen met de GGD voor de laatste informatie betreffende inentingen.

In het water kunnen er naast scherpe koraal en zee-egels ook kwallen voorkomen. De Caribische zee is echter veel schoner dan de Middellandse zee ...

Het grootste risico zijn de hoge golven waardoor men moet oppassen met snorkelen en tijdens het in- en uitstappen van de rubberboot (Dinghy). Dat is de reden waarom het soms bijna niet mogelijk is om droog aan land te komen. (wet landing).

Zeeziekte

In het algemeen zijn de bewegingen van een zeilschip minder problematisch dan die van een motorjacht, het zeil en de kiel zorgen voor de ondersteuning van het schip. 's Nachts liggen we meestal in baaien of in de beschutting van de eilanden en hebben we geen last van golven. Tussen de eilanden is de Caraïben een diep-zeegebied waardoor de schepen net als alle andere schepen in hun klasse, kunnen schommelen, zelfs terwijl ze zeer stabiel gebouwd zijn. Met de juiste voeding (niet teveel rode wijn en vet eten) zult u niet snel zeeziek worden. Ook tijdens het zeilen is het beter om niet naar beneden te gaan maar aan dek te blijven. Mocht u toch zeeziek worden dan kunt u het beste naar de horizon kijken aan dek. Na een korte tijd zal het lichaam gewend raken aan de schommelingen van het schip. Ook kan een speciale kauwgum, vitamine c of verse gember helpen.

Bent u bang om zeeziek te worden dan kunt u een pleister laten voorschrijven door uw huisarts met het ge-neesmiddel scopolamine erin. Deze stof is in een zeer hoge dosis in de pleister verwerkt, het kan ook alleen verkregen worden op recept. Deze pleister bevat 1 tot 1,5 mg scopolamine en wordt achter het oor geplakt. De pleister moet 6 tot 15 uur voor aanvang van de reis achter het oor worden geplakt en mag maximaal 72 uur blijven zitten. Bij eventuele bijwerkingen kun je de pleister direct verwijderen, tot nu toe hebben de gasten die deze pleister gebruikt hebben geen last gehad van zeeziekte. In onze boordapotheek hebben wij de juiste medicijnen voor u.

***Geniet u met ons
mee in dit
Caribische zeilparadijs ...***

